

НАУКОВИЙ ВИСНОВОК

на звернення Вищого адміністративного суду України від
15.06.2017 р. № 739/7-14/17 щодо практики вирішення питання про
закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення у
зв'язку із закінченням на момент розгляду такої справи строків
накладення адміністративного стягнення

В аспекті звернення щодо підстав про встановлення вини в скоєнні адміністративного правопорушення під час закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення у зв'язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності слід зазначити таке.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) до підстав, за наявності яких провадження у справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю, віднесено закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст. 38 КУпАП.

Визначення на законодавчому рівні у ст. 38 КУпАП тривалості строків накладення адміністративного стягнення безпосередньо пов'язано з можливістю реального впливу адміністративної відповідальності на суспільні відносини, поведінку суб'єктів, їхню правосвідомість тощо, тобто з можливістю реалізації функцій адміністративної відповідальності, яка втрачається з плином часу.

Саме виходячи із вищенаведеного, законодавцем не передбачена можливість встановлення вини особи у вчиненні адміністративного правопорушення з іншою метою, ніж накладення певного адміністративного стягнення, що унеможлиблюється у зв'язку із закінченням строків накладення адміністративного стягнення.

Логічне тлумачення абз. 1 ст. 247 КУпАП також дозволяє дійти висновку, що встановлення зазначених у цій статті юридичних фактів є єдиною необхідною підставою для припинення будь-яких дій щодо притягнення особи

